

KLEA DHIMA
IKJA NUK ËSHTË FUND
POEZI

BOTIMET TOENA

KLEA DHIMA

IKJA NUK ËSHTË FUND

poezi

BOTIMET TOENA

Tiranë, 2019

Botuese: Irena Toçi

Kryeredaktore: Sonila Kapo

Korrektore letrare: Majlinda Bami

Përkujdesje grafike dhe kopertina: Elsa Hajderaj

Imazhi në kopertinë: Albina Dhima

ISBN 978-9928-277-62-6

© Autorja

Të gjitha të drejtat janë të rezervuara. Nuk lejohet shumëfishimi me asnjë lloj mjeti apo forme, as me fotokopje, pa lejen me shkrim të mbajtësit të copyright-it.

BOTIMET TOENA

Rr. "M. Gjollësja", K. Postare 1420, Tiranë

Tel.: + 355 4 22 40 116

Email: redaksia@toena.com.al

botimet.toena@gmail.com

www.toena.com.al

Ditën që fillova të doja veten,
fillova t'i gjeja gjithë detajet e pranverës brenda
shpirtit!
E unë në ndryshim nga lulet,
lulëzoja pa stinë... çdo ditë në të cilën hapja sytë!

Trishtimi u kthye përmbys,
e u shtri bashkë me mua
në shtratin e vetmisë që ti e bën
të duket sikur fund nuk ka!

Trishtimi u ngjit në lëkurën time
e s'digjemi të dy nga prezenca jonë,
por nga malli që ndiejmë për ty...
për ty që ke harruar rrugën e kthimit!

Trishtimi më është futur thellë në zemër
dhe rimë ashtu brenda njëri-tjetrit,
e vetmia na bëhet aq shumë therëse
sa duket se do e vrasim njëri-tjetrin sot!

Sa i mungojmë natës, ne
tekta thyejmë si kristale,
gjithë premtimet që kemi dhënë dikur!

I mungojmë natës
tekta yjet i bëjmë dëshmitarë
të harresës sonë të vazhdueshme!

I mungojmë natës
tekta dalim përpara pasqyrës,
e i mungojmë edhe vetes...!

Shiun nuk e dua si më parë
kur na mbushte duart me ujë
tani veç më mbush boshllëkun tënd
me pellgje që s'kanë fund,
ia heq pluhurin kujtimeve
dhe e ndiej sërish të pacenuar
mallin për ty!

A bën të më dërgosh në një tjetër botë?
Nëse s'ka krijoje ti për mua,
se këtu nuk mundem dot më!
Dua të jetoj në një vend
ku kryefjala është humanizmi,
ku Zoti dhe njerëzit nuk barazohen
në të qenët indiferent përballë vdekjes!
Dua të jetoj me njerëz që dhurojnë lule,
e ku lulet dhe mirënjohja s'janë biznes!
S'dua të jetoj më në një vend
ku më duhet t'u tregoj njerëzve
se dashuria është diçka që buron prej shpirti
e veç aty mund të vdesë, tjetërkund jo!
T'u them se dashuria nuk shkakton
as vdekje as dhimbje,
por jemi ne idiotët që s'dimë të sillemi
por mbi të gjitha: Nuk dimë të duam!
Ta kërkojmë te vetja fajin
sepse të gjithë jemi fajtorë për këtë,
edhe unë po ashtu!
Ja, unë jam fajtorë sepse dua krejt botën
në mënyra të ndryshme,
por s'di të dua veten time!

Mos më shiko me dhembshuri
tekta m'i sheh sytë me lot,
s'janë për ty me siguri
kam hequr dorë së qari për njerëzit!
Mbase qaj se m'janë thyer
krejt xhamat e pasqyrat që kisha,
e ciflat e vogla të gjitha
më janë ngulur zemrës
pa mëshirë!